

หลักกฎหมายมหาชน

สรุปความเห็นคณะกรรมการกฤษฎีกา เรื่องเสร็จที่ 637/2567
การดำเนินการเกี่ยวกับการให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน

นิชาภา เขียนสายอ *

สาระสำคัญ :

ปัจจุบันคณะกรรมการข้าราชการตำรวจ (ก.ตร.) ยังไม่ออกกฎ ก.ตร. เกี่ยวกับการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2565 (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน) การสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกจากราชการไว้ก่อน เนื่องจากมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน จึงต้องดำเนินการตามข้อ 11 ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. 2547 (ซึ่งต่อไปจะเรียกว่า พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับเดิม) โดยนายกรัฐมนตรีต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันออกจากราชการไว้ก่อนภายในระยะเวลาอันเหมาะสมตามควรแก่กรณี เนื่องจากพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ไม่ได้บัญญัติระยะเวลาในการดำเนินการไว้

หลักกฎหมาย :

❖ ในระหว่างที่ยังไม่มีพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ข้อบังคับ ระเบียบ หรือมติ ก.ตร. เพื่อปฏิบัติตามพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ให้นำพระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวง กฎ ก.ตร. ข้อบังคับ ระเบียบ หรือมติ ก.ตร. ซึ่งใช้บังคับอยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน (มาตรา 179 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน)

❖ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งตั้งแต่ผู้บังคับการ พนักงานสอบสวนผู้เชี่ยวชาญพิเศษ หรือตำแหน่งเทียบเท่าขึ้นไป ออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงทราบ ส่วนการสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือตำแหน่งเทียบเท่า ออกจากราชการไว้ก่อน ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการ

* เจ้าหน้าที่ศาลปกครองชำนาญการ กลุ่มสนับสนุนวิชาการคดีปกครอง สำนักวิจัยและวิชาการ สำนักงานศาลปกครอง

ให้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน (ข้อ 11 ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547)

รายละเอียดของเรื่อง :

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีมีหนังสือถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อหาหรือแนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือตำแหน่งเทียบเท่า ที่ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีพ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย เกษียณอายุ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษตามมาตรา 140 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ ฉบับปัจจุบัน และข้อ 11 ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 กรณีสำนักงานตำรวจแห่งชาติมีคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลการสอบสวนทางวินัย นายกรัฐมนตรีมีหน้าที่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ และจะต้องดำเนินการเมื่อใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 2) พิจารณาข้อหารือแล้วเห็นว่า มาตรา 131 วรรคหก แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน กำหนดหลักเกณฑ์การสั่งให้ข้าราชการตำรวจ ซึ่งมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา พักราชการหรือออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. และในระหว่างที่ยังไม่มีการออกกฎ ก.ตร. มาตรา 179 แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน ให้นำกฎ ก.ตร. ซึ่งใช้อยู่เดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว โดยที่ปัจจุบัน ก.ตร. ยังไม่ได้ออกกฎดังกล่าว การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนจึงต้องดำเนินการตามกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นกฎ ก.ตร. ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับเดิม

ปรากฏว่าข้อ 11 ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 กำหนดให้การสั่งข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกจากราชการไว้ก่อนต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน กรณีจึงต้องพิจารณาต่อไปว่า กฎ ก.ตร. ดังกล่าว ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน หรือไม่ เมื่อพิจารณามาตรา 140 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว ที่บัญญัติหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติว่า จะต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย เกษียณอายุ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษ ซึ่งการสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอผลการสอบสวนทางวินัยไม่ใช่โทษทางวินัยใน 7 สถาน

คือ (1) ภาคทัณฑ์ (2) พัฒนาการ (3) กักขัง (4) กักขัง (5) ตัดเงินเดือน (6) ปลดออก และ (7) ไล่ออก ตามมาตรา 115 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ดังนั้นการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน จึงไม่เข้าข้อยกเว้นที่จะไม่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ตามมาตรา 140 วรรคหนึ่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าว ข้อ 11 ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 จึงไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน เช่นนี้ การสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อหาเรื่องนี้ นายกรัฐมนตรีจึงต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันที่ออกจากราชการไว้ก่อนตามความในข้อ 11 ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว โดยที่พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ไม่ได้บัญญัติระยะเวลาที่จะต้องดำเนินการในกรณีนี้ไว้ จึงเป็นดุลพินิจของนายกรัฐมนตรีที่ต้องพิจารณาดำเนินการ ด้วยความรอบคอบภายในระยะเวลาอันเหมาะสมตามควรแก่กรณีต่อไป

นอกจากนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ 2) มีข้อสังเกตว่า กรณีสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกจากราชการไว้ก่อนในวันเดียวกัน กับวันที่มีคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนวินัยข้าราชการตำรวจรายดังกล่าว โดยข้าราชการตำรวจรายดังกล่าว ได้ยื่นอุทธรณ์คำสั่งออกจากราชการไว้ก่อนต่อคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจแล้ว ซึ่งการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ข้าราชการตำรวจรายใดพ้นจากตำแหน่ง นายกรัฐมนตรีและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีหน้าที่ตรวจสอบและรับรองความถูกต้องของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจ รายดังกล่าวออกจากราชการไว้ก่อนอย่างรอบคอบและให้เป็นที่ยุติเสียก่อน ประกอบกับพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ได้ปรับปรุงบทบัญญัติเดิมหลายประการ โดยมีเจตนารมณ์สำคัญเพื่อจัดระเบียบ ข้าราชการตำรวจให้เป็นไปตามหลักนิติธรรมและเกิดความเป็นธรรม รวมทั้งบัญญัติให้มีคณะกรรมการ พิทักษ์ระบบคุณธรรมและพิจารณาเรื่องร้องเรียนตำรวจทำหน้าที่เกี่ยวกับการพิทักษ์ระบบคุณธรรมและพิจารณาเรื่องร้องเรียน ทั้งนี้ มาตรา 120 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติ ตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน เป็นบทบัญญัติที่เพิ่มหลักการใหม่นอกเหนือจากมาตรา 131 วรรคหนึ่ง กล่าวคือ ในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใด ให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน และกรณีนี้คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวน มีขึ้นในวันเดียวกันกับวันที่มีคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวออกจากราชการไว้ก่อน ประกอบกับการสอบสวน ย่อมเป็นการกระทบสิทธิหลายประการของผู้ถูกสอบสวน จึงเห็นว่า การสั่งให้ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าว ออกจากราชการไว้ก่อน หากเป็นการปฏิบัติตามคำแนะนำของคณะกรรมการสอบสวนย่อมทำให้ การพิจารณาเหตุแห่งการกระทบสิทธิของผู้นั้น และความจำเป็นที่จะต้องสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการไว้ก่อน ชอบด้วยกระบวนการตามกฎหมายและเป็นธรรมแก่ผู้ถูกสอบสวน รวมถึงการนำความกราบบังคมทูล เพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพ้นจากตำแหน่ง ย่อมเป็นไปด้วยความชอบธรรม

สรุปความเห็น :

แม้ว่าพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน มาตรา 131 วรรคหก จะกำหนดให้การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนต้องดำเนินการตามที่กำหนดในกฎ ก.ตร. แต่ปัจจุบันคณะกรรมการข้าราชการตำรวจยังไม่ได้ออกกฎในเรื่องดังกล่าว จึงต้องนำกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 ซึ่งออกตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับเดิมมาใช้บังคับเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน เมื่อข้อ 11 ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน การสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกจากราชการไว้ก่อน เนื่องจากมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนจึงต้องดำเนินการตามข้อ 11 ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว โดยนายกรัฐมนตรีต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพ้นจากตำแหน่งตั้งแต่วันออกจากราชการไว้ก่อน และเป็นดุลพินิจของนายกรัฐมนตรีที่ต้องดำเนินการด้วยความรอบคอบภายในระยะเวลาอันเหมาะสมตามควรแก่กรณี เนื่องจากพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ไม่ได้บัญญัติระยะเวลาในการดำเนินการไว้

ข้อสังเกตของผู้เรียบเรียง :

ผู้เรียบเรียงมีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจ การให้ข้าราชการตำรวจพ้นจากตำแหน่ง และการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน ดังนี้

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา 180 บัญญัติให้การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการระดับสูงเป็นพระราชอำนาจของพระมหากษัตริย์เพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย เกษียณอายุ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษ ซึ่งมาตรา 77 มาตรา 78 และมาตรา 140 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบันได้บัญญัติหลักเกณฑ์การแต่งตั้งและการให้พ้นจากตำแหน่งของข้าราชการตำรวจระดับสูงไว้ตามหลักการที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย โดยให้การแต่งตั้งข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ ผู้ช่วยผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ รองจเรตำรวจแห่งชาติ ผู้บัญชาการ จเรตำรวจ รองผู้บัญชาการ รองจเรตำรวจ ผู้บังคับการ และให้การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ รองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือตำแหน่งเทียบเท่า ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งและให้พ้นจากตำแหน่ง โดยมีข้อยกเว้นที่ไม่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่ง ในกรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย เกษียณอายุ หรือพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษ

2. พระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน มาตรา 140 วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “การพ้นจากตำแหน่งของข้าราชการตำรวจตำแหน่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ จเรตำรวจแห่งชาติ และรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ หรือตำแหน่งเทียบเท่าให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการ

ให้พ้นจากตำแหน่ง เว้นแต่กรณีที่พ้นจากตำแหน่งเพราะความตาย เกษียณอายุ หรือพ้นจากราชการ เพราะถูกลงโทษ” ซึ่งการสั่งให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอผลการสอบสวนทางวินัย ส่งผลให้ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวต้องออกจากราชการไปชั่วคราว โดยต้องพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติและพ้นจากการเป็นข้าราชการตำรวจ และการพ้นจากตำแหน่งดังกล่าวจะถือเป็นการพ้นจากราชการเพราะถูกลงโทษ อันจะเข้าข้อยกเว้นที่ไม่ต้องนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา 140 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน หรือไม่ นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นว่าการออกจากราชการไว้ก่อนมิใช่โทษทางวินัยตามมาตรา 115 แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว เช่นนี้ ผู้เรียบเรียงจึงเห็นว่า มาตรา 140 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติไว้ชัดเจนว่า การพ้นจากตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ ให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้ข้าราชการตำรวจตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติพ้นจากตำแหน่ง กรณีจึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาว่ากฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 จะกำหนดให้นำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงมีพระบรมราชโองการให้พ้นจากตำแหน่งหรือไม่

3. การสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนมิได้อาศัยเพียงเหตุที่มีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนเท่านั้น แต่จะต้องมีองค์ประกอบสองประการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นหลักเกณฑ์และวิธีการในการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนที่ใช้บังคับในปัจจุบัน กล่าวคือ *ประการที่หนึ่ง* จะต้องเป็นกรณีที่ข้าราชการตำรวจผู้นั้นมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ โดยมีเหตุอย่างหนึ่งอย่างใดที่อาจสั่งให้ข้าราชการตำรวจผู้นั้นพักราชการได้ตามข้อ 3 (1) ถึง (4) ของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว ได้แก่ (1) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาในเรื่องเกี่ยวกับการทุจริตต่อหน้าที่ราชการ หรือเกี่ยวกับความประพฤติหรือพฤติกรรมอันไม่น่าไว้วางใจ และผู้ที่ถูกฟ้องนั้นพนักงานอัยการมิได้รับเป็นทนายแก้ต่างให้ และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าถ้าให้ผู้นั้นคงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ (2) ผู้นั้นมีพฤติกรรมที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการจะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น (3) ผู้นั้นอยู่ในระหว่างถูกควบคุมหรือขังโดยเป็นผู้ถูกจับในคดีอาญาหรือต้องจำคุกโดยคำพิพากษาและได้ถูกควบคุม ขัง หรือต้องจำคุกเป็นเวลาติดต่อกันเกินกว่าสิบห้าวันแล้ว และ (4) ผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนและต่อมามีคำพิพากษาถึงที่สุดว่า เป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น หรือผู้นั้นถูกตั้งกรรมการสอบสวนภายหลังที่มีคำพิพากษาถึงที่สุดว่าเป็นผู้กระทำความผิดอาญาในเรื่องที่สอบสวนนั้น และผู้มีอำนาจดังกล่าวพิจารณาเห็นว่าข้อเท็จจริงที่ปรากฏตามคำพิพากษาถึงที่สุดนั้นได้ความประจักษ์ชัดอยู่แล้วว่าการกระทำความผิดอาญาของผู้นั้นเป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง และ *ประการที่สอง* จะต้องเป็นกรณีที่ผู้มีอำนาจพิจารณาเห็นว่า

การสอบสวนพิจารณาหรือการพิจารณาคดีที่เป็นเหตุที่อาจถูกสั่งพักการชำนั้น จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็วตามข้อ 8 วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ตร. ฉบับเดียวกัน¹

4. องค์ประกอบของการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนที่กล่าวไว้ในข้อ 3. เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในข้อ 3 และข้อ 8 วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 ซึ่งเป็นกฎ ก.ตร. เดิมที่นำมาใช้บังคับในระหว่างที่ยังไม่มีการออกกฎ ก.ตร. กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเกี่ยวกับการสั่งพักการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามความในพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน กรณีจึงต้องพิจารณาต่อไปว่าข้อ 3 และข้อ 8 วรรคหนึ่งของกฎ ก.ตร. ดังกล่าว ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน หรือไม่ ซึ่งเมื่อพิจารณาสาระสำคัญของบทบัญญัติเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การสั่งพักการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. มาตรา 123² (มาตรา 131 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน) จะเห็นได้ว่าบทบัญญัตินี้กำหนดให้ผู้มีอำนาจหรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจสั่งพักการหรือสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้ในกรณีดังต่อไปนี้ (1) ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือ (2) ต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ทั้งนี้ ไม่ปรากฏว่าการสั่งพักการหรือสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนตามมาตราดังกล่าวจะต้องดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนแต่อย่างใด และแม้ว่ามาตรา 120 วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน จะบัญญัติหลักการขึ้นใหม่เพื่อคุ้มครองสิทธิของผู้ถูกสอบสวนในระหว่างการสอบสวนก็ตาม แต่การที่บทบัญญัตินี้ดังกล่าวกำหนดว่า “ในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใดให้กระทบสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน” ย่อมหมายความว่า การสั่งพักการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนเป็นข้อยกเว้นที่ไม่ถือว่าเป็นการดำเนินการที่กระทบสิทธิของผู้ถูกสอบสวนเท่านั้น มิได้หมายความว่า การสั่งพักการหรือสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนจะต้องดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนทุกกรณี โดยการสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนนอกจากกรณีที่ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวนแล้วยังสามารถสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนได้ในกรณีต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ นอกจากนี้

¹ สำนักงานศาลปกครอง, คำวินิจฉัยของศาลปกครองสูงสุดที่น่าสนใจ ปี พ.ศ. 2564-2566, [ออนไลน์], หน้า 86, เข้าถึงจาก http://192.168.2.14/mm_data/856/Matrix/e-book/30726E.pdf เมื่อ 29 ตุลาคม 2567.

² สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, เอกสารประกอบการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. อ.พ. 3/2564 การประชุมร่วมกันของรัฐสภา สมัยประชุมสามัญประจำปีครั้งที่สอง, [ออนไลน์], หน้า 1-24, เข้าถึงจาก <https://dl.parliament.go.th/backoffice/viewer2300/web/viewer.php> เมื่อ 29 ตุลาคม 2567.

หลักการดังกล่าวบัญญัติไว้ในมาตรา 120 อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา เกี่ยวกับการสืบสวนสอบสวน ซึ่งหากกฎหมายประสงค์ให้การสั่งพักราชการหรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ต้องดำเนินการตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนทุกกรณีจะต้องบัญญัติไว้โดยชัดแจ้ง ในมาตรา 131 อันเป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ดังเช่นหลักเกณฑ์การสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนของข้าราชการพลเรือน ในสถาบันอุดมศึกษาตามมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ที่บัญญัติว่า “ในระหว่างการสอบสวน จะนำเหตุแห่งการถูกสอบสวนมาเป็นข้ออ้างในการดำเนินการใด ให้กระทบต่อสิทธิของผู้ถูกสอบสวนไม่ได้ เว้นแต่ผู้บังคับบัญชาจะสั่งพักราชการ หรือสั่งให้ออกจากราชการ ไว้ก่อนตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวน หลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขการสั่งพักราชการ หรือการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน และผลแห่งการสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน ให้เป็นไปตามที่กำหนดในข้อบังคับที่ออกตามมาตรา 17” ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้เรียบเรียงจึงเห็นว่า ข้อ 3 และข้อ 8 วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 ไม่ขัดหรือแย้งกับพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน เนื่องจากมาตรา 131 แห่งพระราชบัญญัติ ดังกล่าว ซึ่งเป็นบทบัญญัติที่กำหนดหลักเกณฑ์การสั่งพักราชการหรือให้ออกจากราชการไว้ก่อน ได้บัญญัติ ให้อำนาจแก่ผู้มีอำนาจหรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. สามารถสั่งให้ข้าราชการตำรวจ ออกจากราชการไว้ก่อนได้ในกรณีข้าราชการตำรวจถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้ง กรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิด ที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ และมีพฤติการณ์ครบองค์ประกอบของการสั่งให้ข้าราชการ ตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน อีกทั้งหากกฎหมายประสงค์ให้การสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อนต้องดำเนินการ ตามข้อเสนอแนะของคณะกรรมการสอบสวนทุกกรณีย่อมสามารถบัญญัติหลักเกณฑ์ดังกล่าวไว้โดยชัดแจ้ง ในมาตรา 131 ดังเช่นมาตรา 50 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. 2547 ดังนั้นหากมีข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัย อย่างร้ายแรงจนถูกตั้งกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่ เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ประกอบกับถ้าให้ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าว คงอยู่ในหน้าที่ราชการอาจเกิดการเสียหายแก่ราชการ หรือมีพฤติการณ์ที่แสดงว่าถ้าคงอยู่ในหน้าที่ราชการ จะเป็นอุปสรรคต่อการสอบสวนพิจารณา หรือจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยขึ้น และการสอบสวนพิจารณา จะไม่แล้วเสร็จโดยเร็ว ผู้มีอำนาจหรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนดในระเบียบ ก.ตร. ย่อมมีอำนาจ ตามความในมาตรา 131 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ประกอบข้อ 3 และข้อ 8 วรรคหนึ่ง ของกฎ ก.ตร. ว่าด้วยการสั่งพักราชการและการสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน พ.ศ. 2547 สั่งให้ข้าราชการตำรวจ รายดังกล่าวออกจากราชการไว้ก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยได้

5. โดยที่มาตรา 120 และมาตรา 131 แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน บัญญัติอยู่ในหมวด 7 การดำเนินการทางวินัยข้าราชการตำรวจ และมาตรา 120 วรรคสี่ เป็นบทบัญญัติที่มุ่งคุ้มครองสิทธิของข้าราชการตำรวจผู้ถูกกล่าวหาในระหว่างการถูกสอบสวน ส่วนมาตรา 131 เป็นบทบัญญัติที่ให้อำนาจแก่ผู้มีอำนาจหรือผู้บังคับบัญชาในกรณีมีมูลกล่าวหาว่าข้าราชการตำรวจกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกต้องกรรมการสอบสวน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญาหรือถูกฟ้องคดีอาญาซึ่งเป็นเรื่องร้ายแรง ดังนั้นเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาในการตีความกฎหมายในทางที่เป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง ประกอบกับการตราพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบันมีเจตนารมณ์สำคัญเพื่อให้การจัดระเบียบข้าราชการตำรวจเป็นไปตามหลักนิติธรรมและเกิดความเป็นธรรม ผู้เรียบเรียงจึงมีข้อเสนอแนะว่า ควรที่จะมีการแก้ไขปรับปรุงบทบัญญัติของกฎหมายให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับเจตนารมณ์ของการตราพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน โดยแก้ไขเพิ่มเติมบทบัญญัติของมาตรา 131 วรรคหนึ่ง ให้สอดคล้องกับมาตรา 120 วรรคสี่ ดังนี้

“มาตรา 131 ข้าราชการตำรวจผู้ใดมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จนถูกต้องกรรมการสอบสวนและคณะกรรมการสอบสวนมีข้อเสนอแนะให้สั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน หรือต้องหาว่ากระทำความผิดอาญา หรือถูกฟ้องคดีอาญา เว้นแต่เป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้มีอำนาจตามมาตรา 105 หรือผู้บังคับบัญชาอื่นตามที่กำหนด ในระเบียบ ก.ตร. มีอำนาจสั่งพักราชการหรือสั่งให้ออกจากราชการไว้ก่อน เพื่อรอฟังผลการสอบสวน พิจารณาทางวินัยได้ แต่ถ้าภายหลังปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาทางวินัยว่าผู้นั้นมิได้กระทำความผิดหรือกระทำความผิดไม่ถึงกับถูกลงโทษปลดออกหรือไล่ออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากราชการด้วยเหตุอื่น ให้ผู้มีอำนาจดังกล่าวสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้ารับราชการในตำแหน่งเดิมหรือตำแหน่งในระดับเดียวกันที่ผู้นั้น มีคุณสมบัติตรงตามคุณสมบัติเฉพาะสำหรับตำแหน่งนั้น...”

6. เกี่ยวกับคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนตามข้อหาหรือนี้ ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวได้ยื่นฟ้องผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ คณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจ และนายกรัฐมนตรีต่อศาลปกครองสูงสุด เพื่อขอให้เพิกถอนคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน รวมถึงคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของคณะกรรมการพิทักษ์ระบบคุณธรรมข้าราชการตำรวจและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจพ้นจากตำแหน่งที่เป็นผลสืบเนื่องจากคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อน ดังกล่าว พร้อมทั้งขอให้ศาลมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ซึ่งเมื่อวันที่ 11 ธันวาคม 2567 ศาลปกครองสูงสุดโดยที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุดได้มีคำสั่งเกี่ยวกับคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว โดยพิจารณาเงื่อนไขในการมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองตามข้อ 72 วรรคสาม แห่งระเบียบของที่ประชุมใหญ่ตุลาการในศาลปกครองสูงสุด ว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2543 สามประการ คือ *ประการที่หนึ่ง* กฎหรือคำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นน่าจะขัดแย้งกฎหมาย *ประการที่สอง* การให้กฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปในระหว่างการพิจารณาคดี จะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีจนยากแก่การเยียวยาแก้ไขในภายหลัง และ *ประการที่สาม* การทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ซึ่งหากไม่เข้าเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งที่กำหนดไว้ ศาลย่อมไม่อาจมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่ง

ทางปกครองนั้นได้ เมื่อศาลได้พิจารณาเงื่อนไขประการที่หนึ่งในประเด็นว่า ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติมีอำนาจออกคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวออกจากราชการไว้ก่อน หรือไม่ และวินิจฉัยว่า แม้ขณะออกคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนดังกล่าวจะมีคำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีให้ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวมาปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรี โดยไม่ขาดจากอัตราเงินเดือนทางสังกัดเดิม และให้ได้รับเงินเดือน เงินประจำตำแหน่ง เงินเพิ่มพิเศษ และสิทธิประโยชน์อื่นใดไม่ต่ำกว่าที่ได้รับอยู่เดิม โดยเบิกจ่ายจากสังกัดเดิม แต่คำสั่งสำนักนายกรัฐมนตรีดังกล่าวมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวไปปฏิบัติราชการที่สำนักนายกรัฐมนตรีเป็นการชั่วคราวเพื่อแก้ปัญหาความขัดแย้งในคดีของบุคลากรภายในสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มิใช่เป็นการแต่งตั้งข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวไปดำรงตำแหน่งที่สำนักนายกรัฐมนตรี อันจะมีผลทำให้ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวนั้นมีฐานะเสมือนเป็นข้าราชการสังกัดสำนักนายกรัฐมนตรี ข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวจึงยังมีสถานะเป็นข้าราชการตำรวจและดำรงตำแหน่งรองผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สังกัดสำนักงานตำรวจแห่งชาติ ตามเดิม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติจึงเป็นผู้บังคับบัญชาของข้าราชการตำรวจรายดังกล่าว เมื่อข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติย่อมมีอำนาจออกคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนตามมาตรา 119 วรรคสอง และมาตรา 105 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน ประกอบกับเมื่อข้าราชการตำรวจรายดังกล่าวมีกรณีถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกตั้งคณะกรรมการสอบสวน อันเนื่องมาจากต้องหาว่ากระทำผิดอาญาซึ่งมิใช่ความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติย่อมมีอำนาจออกคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนได้ตามมาตรา 131 วรรคหนึ่ง และมาตรา 105 วรรคหนึ่ง (2) แห่งพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติฉบับปัจจุบัน นอกจากนี้ ข้อเท็จจริงในชั้นนี้ยังไม่ปรากฏปัญหาเกี่ยวกับความไม่ชอบด้วยกฎหมายในประการอื่น การออกคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนดังกล่าว จึงไม่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ทำให้คำสั่งทางปกครองที่เป็นเหตุแห่งการฟ้องคดีนั้นไม่น่าจะไม่ชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งไม่เข้าเงื่อนไขประการที่หนึ่งและไม่ครบองค์ประกอบในการที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาเงื่อนไขประการที่สองและประการที่สามเกี่ยวกับการให้กฎหรือคำสั่งทางปกครองดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไป ในระหว่างการพิจารณาคดีจะทำให้เกิดความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่ผู้ฟ้องคดีจนยากแก่การเยียวยาแก้ไข ในภายหลัง และการทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองนั้นไม่เป็นอุปสรรคแก่การบริหารงานของรัฐหรือแก่บริการสาธารณะ ดังนั้นกรณีจึงไม่มีเหตุเพียงพอที่ศาลจะมีคำสั่งทุเลาการบังคับตามคำสั่งให้ข้าราชการตำรวจออกจากราชการไว้ก่อนและประกาศสำนักนายกรัฐมนตรีที่เป็นผลสืบเนื่องจากคำสั่งดังกล่าว ศาลปกครองสูงสุดจึงมีคำสั่งให้ยกคำขอทุเลาการบังคับตามคำสั่งทางปกครองดังกล่าว³

³ คำสั่งทุเลาการบังคับตามกฎหมายหรือคำสั่งทางปกครองหรือไม่รับหรือยกคำขอในคดีหมายเลขดำที่ พ. 117/2567